

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

לשבת קדש פרשת נח תשע"ו

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

נזיר - נ"ו

1. משנה לקמן - נזיר שהיה ספק לגביו אם נטמא למת, וכן היה ספק אם הוא מצורע מוחלט, כיצד סדר טהרתו כשנרפא מצרעתו?

- א. **בנזירות מועטת - גילוח** - 4 פעמים: פעמיים משום תגלחת מצורע, פעם משום נזיר טמא ופעם משום נזיר טהור. אוכל בקדשים - לאחר 60 יום, כיון שאינו יכול לגלח להיטהר מספק צרעתו כל זמן שהוא בנזירותו הוודאית, וכדי שיצא מהספק ממתין בין תגלחת לתגלחת 30 יום, ואז יגלח ממה נפשך: אם הוא טמא צריך לגלח, ואם טהור נשלמה עתה נזירותו - וממילא נטהר מצרעתו לאחר 60 יום. שותה יין ומיטמא למתים - לאחר 120, כיון שזקוק לעוד שתי תגלחות, עבור נזיר טמא ועבור תגלחת טהרה.
- ב. **בנזירות בת שנה** - אוכל בקדשים לאחר שתי שנים, ושותה יין ומיטמא למתים לאחר ארבע שנים, כיון שאינו יכול לגלח מספק באמצע נזירותו ועליו להמתין בין תגלחת לתגלחת תקופה שלימה של נזירות. והקשו ממשנה זו - שלדעת רב חסדא שאמר שימי צרעתו עולין לימי נזירותו, יספיק שלש שנים ושלישים יום, כיון שיכול לגלח את התגלחת השלישית לאחר 30 יום, ממה נפשך: אם נטמא למת מגלח כעת תגלחת טומאה, ואם לא נטמא והיה רק מצורע כבר עלו ימי צרעתו לימי נזירותו וכעת זו תגלחת טהרה

2. ברייתא - ימי טומאה של נזיר שנטמא למת אינם עולים למנין נזירותו. מנין שאף ימי חלוטו וימי ספרו של מצורע אינם עולים לו?

- א. **ימי חלוטו - אין ללמוד מימי טומאה למת**, כיון שדווקא הם חמורים שמבטל את הימים הקודמים, משא"כ בימי חלוטו. אלא קל וחומר הוא: ומה נזיר שקיבל נזירותו בבית קברות ואין לו ימים קודמים לסותרם, ששערו ראוי לתגלחת נזירות, ומיד כשיוצא מבית הקברות מזים עליו לטהרו ומתחיל למנות - אין עולין לו מן המנין, ימי חלוטו שאין שערו ראוי לתגלחת נזירות, כיון שצריך לגלחו לצרעתו - כל שכן שאינם עולין.
 - ב. **ימי ספרו - לומדים מימי חלוטו**.
 - ג. **ימי הסגרו עולין לו מן המנין - ואין לומר שימי חלוטו וימי הסגרו שניהם מטמאים משכב ומושב**, ולכן אף בימי הסגרו אין עולין, כיון שדווקא ימי חלוטו חמורים שהרי טעון תגלחת ומביא קרבן, משא"כ בימי הסגרו. וכן ימי הזב והזבה - עולין.
- והקשו מברייתא זו על רב חסדא במה שהוצרכו ללמוד שאין ימי חלוטו עולין לו מקל וחומר, אין לומר בנזירות מועטת [היינו כשנותר 30 יום ביום שנצטרע] בזה פשוט שלא עולין לו שהרי צריך שיער הגדל 30 יום, אלא בנזירות מרובה, ושנינו להדיא שלא עולין לו. שמע מינה.

3. משנה - על איזו טומאת מת חייבין על ביאת מקדש?

- א. **רבי אליעזר בשם ר' יהושע** - רק טומאה מן המת שנוזר מגלח עליה, חייבין עליה על ביאת מקדש.
- ב. **ר' מאיר** - הרי אפילו הנטמא מן השרץ שהיא טומאה קלה חייב על ביאת מקדש, וכל שכן שאף בטומאת מת - שאין נזיר מגלח עליה שנטמא, שהרי טעון הזאה שלישי ושביעי שחייב על ביאת מקדש.

4. בברייתא שנינו מעשה, שעולה ממנו שר' אלעזר שמע שמועה זו מרבי יהושע בר ממל. ומדוע במשנה שנינו שאמר זאת בשם ר' יהושע [בן חנניא]?

- המקור הוא ר' יהושע, ומכאן לומדים - שכל שמועה שהועברה ע"י שלשה מוסרים או יותר, את האחרון והראשון מזכירים אך את האמצעיים אין צריך להזכיר.
- וראיה לזה מהמשנה בפאה - אמר נחום הלבלר: כך מקובלני מרבי מיאשא, שקיבל מאבא שקבל מן הזוגות שקבלו מן הנביאים, הלכה למשה מסיני: בזורע שבת וחרדל בשנים ושלושה מקומות, שנותן פאה מכל אחד ואחד, ואילו את יהושע וכלב ושאר המוסרים לא הזכיר.

5. ר' עקיבא טען: מה אם עצם כשעורה שאינו מטמא אדם באהל - הנזיר מגלח על מגעו ועל משאו, רביעית דם שהוא מטמא אדם באהל - אינו דין

- שיהא הנזיר מגלח על מגעה ועל משאה. מה ענו לו?
- ר' אליעזר אמר לו: מה זה, עקיבא, אין דנין כאן מק"ו.
- רבי יהושע אמר לו: יפה אמרת, אלא כך אמרו הלכה, שאין דנים קל וחומר מהלכה למשה מסיני אלא רק מדבר מפורש.